

[Justitsministeren.]

love det ærede Medlem at gøre den kommende Rigspolitichef, som netop for Tiden er beskæftiget med Tilrettelæggelsen af det nye Enhedspolitis Rammer og Opgaver, opmærksom paa det ærede Medlems Udtalelser og bede ham drøfte disse med mig.

Men hvad enten der nu maatte komme et særligt Ædruelighedspoliti eller ej, er jeg naturligvis enig med det ærede Medlem i, at Politiet inden for de Opgaver, det har, maa hjælpe til med Overholdelsen af Beværterloven, hvorimod jeg ikke er rigtig klar over, hvorledes Politiet skal kunne fremskaffe en højere Moral inden for Beværterstanden, endsige bringe dennes moralske Standard op paa Højde med Apotekernes, som det ærede Medlem forlangte. Jeg befinder mig her ganske paa gyngende Grund, idet jeg hverken er nøje inde i Beværterstandens lave eller i Apotekerstandens høje Moral. Personlig har jeg været saa uheldig at kende et Par Beværtere, der var overordentlig ædruelige, og enkelte Apotekere, der drak til den store Guldmedaille, saa jeg tror at maatte overlade den rent moralske Side af Sagen til andre end Justitsministeren og Politiet, der ikke er ansat til og næppe egnede som egentlige Moralforkyndere uanset deres eget høje moralske Stade, som jeg om et Øjeblik skal komme til.

Hvad derimod Overholdelsen af selve Beværterloven angaar, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), nogle Bemærkninger, der illustrerer, at der fra Afholdsbevægelsens Side vistnok kritiseres mere i al Almindelighed over Politiet og Beværterne, end de faktiske Forhold kan siges at rimeligere.

Den 23. Oktober 1936 anmodede Højesteretssagfører Heilesen paa Danske Afholdsselskabers Landsforbunds Vegne om en nærmere Undersøgelse i Anledning af, at Forfatteren Niels Anesen — som man erindrer — paa et offentligt Møde havde fremsat Udtalelser om Udsækning af Spiritus paa Afholdshoteller. En Maaned efter havde Repræsentanter for Afholdsbevægelsen Foretræde for mig. Den 11. Februar 1937 tilskrev Justitsministeriet Højesteretssagfører Heilesen, at man efter de med Repræsentanterne for Afholdsbevægelsen førte Forhandlinger havde ventet en større Aktion iværksat fra Afholdsbevægelsens Side, men Justitsministeriet har kun modtaget en eneste Skrivelse, hvori Danmarks Afholdsforening med særlig Henblik paa offentlige Baller, men uden Angivelse

af konkrete Tilfælde, besværede sig over, at Politiet ikke paasaa Overholdelsen af Beværterlovens Forskrifter om Lukketid. Man tilføjede, at Forfatteren Anesen over for Politiet havde erklæret, at han ikke vilde udtale sig om, til hvilke Afholdshoteller han sigtede med sine Udtalelser.

Den 13. Januar 1937 havde Formanden for Danmarks Afholdsforening, Hr. Larsen, tilskrevet Justitsministeriet, som jeg nævnte ovenfor, og den 15. April i Aar meddelte Justitsministeriet Afholdsforeningen, at Politimestrene ikke havde Beføjelse til at tillade, at Dans paa offentlig Beværtning fortsættes i det i Beværterlovens § 30 ommeldte Kvarter efter Lukketid. Derimod havde man i Skrivelse af 20. Juli 1925 udtrykkeligt udtalt, at Politimestrene havde Hjemmel i Loven til at tillade Dans, hvor senere Lukketid var bevilget i Henhold til Beværterlovens § 30, Stk. 1, Punkt 2.

Den 10. November 1936 havde Redaktør Larsen-Ledet henledt Opmærksomheden paa, at Læge Th. Nielsen, Aarhus, havde omtalt, at der fandt Beværterlovsovertrædelser Sted paa Afholdshoteller. Ogsaa han nægtede at udtale sig over for Politiet, da jeg lod Sagen undersøge.

Det forekommer mig, at enten maa denne stadige Kritiseren af Politiet høre op, eller ogsaa maa man fra Afholdsbevægelsens Side som alle andre oplyse de enkelte Tilfælde af Overtrædelse, der foreligger for en. En almindelig Lamenten og derefter følgende Passivitet, naar man netop skulde forelægge Justitsministeren et Materiale, kan selvfølgelig kun blive et Slag i Luften, kan kun skade Politiet og vel for øvrigt ogsaa Afholdsbevægelsen selv.

Men det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) var overhovedet utilfreds med Politiet, hvorimod Domstolene syntes at nyde det ærede Medlems Bevaagenhed. Hvis jeg skulde udstede slige Generalattestationer, hvad jeg ikke vil, vilde jeg snarere være lidt mellemfornøjet med Domstolene, men jeg tror hverken paa Nyttens eller Retfærdighedens af en saadan almindelig Karakteristik af den ene Stand sammenlignet med den anden. Og navnlig finder jeg det uretfærdigt at søge at give Offentligheden det Indtryk, at vi ikke har et ædrueligt Politi her i Landet; og dette bliver desværre Resultatet, naar man som det ærede Medlem udtrykker sig saaledes, som jeg nu skal læse op — jeg beder om Tilladelse til dette og to senere Citater. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) siger Spalte 244:

„Inden for Politiet findes der mange,